

Skal Tidsskriftet virkelig publisere politiske innlegg?

KOMMENTAR

RADEK FRIČ

E-post: radek.fric@medisin.uio.no

Radek Frič er overlege ved Nevrokirurgisk avdeling, Oslo universitetssykehus, Rikshospitalet.

Forfatteren har ikke oppgitt noen interessekonflikter.

Det er umulig å være uenig i at krigføring er helt uakseptabelt og ikke skal ramme sivile, enda mindre barn, eller sykehus og skoler. Dette er noe som vi ikke kan leve med, og som selvsagt må fordømmes.

Forfatterne av denne debattartikkelen (1) har imidlertid ikke klart å la være å ta et merkelig politisk standpunkt. I deres beskrivelse er det Israel som driver med okkupasjon, landrøveri, Gaza-blokade, forbrytelser mot menneskeheten og apartheidregime. Merkelig nok skriver de ingenting om Hamas, en ledende politisk organisasjon i Gaza, som i alle år har brukt terror mot sivile i Israel som middel for sitt hovedmål, nemlig destruksjon av den jødiske staten. Også den siste, korte krigen var det Hamas som fremprovoserte med raketangrep mot israelske byer. I Hamas sin kamp brukes ofte egen befolkning, sykehus og skoler som skjold mot Israels reaksjon på angrepene.

Jeg har selvsagt merket meg hvor skjevt virkeligheten i Midtøsten blir beskrevet her i Norge, hvor antiisraelske holdninger er overtydelige. Dersom man imidlertid tar seg bryet med å studere regionens historie, språk og kultur, og følger med situasjonen fra uavhengige kilder, vil man forstå hvor mange sider konflikter i Midtøsten har. Dette er visst vanskelig å forstå på avstand fra lille, trygge Norge, og i hvert fall uten bakgrunnskunnskap. Har forfatterne for eksempel merket seg at Israel trakk seg fra sin «okkupasjon» av Gaza for vel 15 år siden? At også Egypt, ikke bare Israel, blokkerer Gaza for å hindre oppskalering av terroraksjoner fra Hamas? At det først og fremst er maktkamp mellom ledere i den arabiske verden som i alle tiår etter «Al-Nakba» har bidratt til tragedien til det palestinske folket, snarere enn Israels egen politikk (2)? At israelsk «krigføring» helt siden 1948 nesten utelukkende har vært selvforsvar mot uprovosert angrep fra dens arabiske naboer?

Jeg vil ikke utdype den historiske eller politiske debatten. Samtidig kan jeg ikke forstå at kollegenes aktivistiske opprop overhodet publiseres i Tidsskriftet, hvor det først og fremst forventes faglige artikler samt innlegg om Legeforeningens aktiviteter. Det er selvsagt også viktig med beskrivelse av hvilke forhold våre kolleger må jobbe under i land rammet av fattigdom, naturkatastrofer eller krig. Vi kan gjerne diskutere hvordan vi kan hjelpe dem – slik mange norske leger gjør. Men dersom man samtidig ytrer sine politiske synspunkter, ja, da mener jeg at man heller bør publisere dem på en annen plattform.

Jeg har dyp medfølelse og respekt for våre palestinske kolleger som må jobbe under forhold som for oss er helt umulige å forestille seg. Likeså har jeg medfølelse for våre kolleger i Israel som over tiår under til tider krevende forhold har bygget opp et effektivt helsevesen, forbilledlig for hele regionen. Jeg synes ikke at noen bør komme med ensidige, ubalanserte og uberettigede politiske fordømmelser her i Tidsskriftet.

LITTERATUR:

1. Heszlein-Lossius H, Gilbert S, Adampour M et al. Kolleger drept i Gaza. Tidsskr Nor Legeforen 2021; 141. doi: 10.4045/tidsskr.21.0431. [PubMed][CrossRef]
 2. Rogan E. The Arabs: a history. London: Penguin Books, 2018.
-

Publisert: 16. august 2021. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.21.0546

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no